

FALUSI MÁRTON

Fabula

*Elképzelted már, a karcsú gólya
délszak szélességét hogyan rója,*

*patadobajban, majomkenyérfán,
felriadt homokba szúrt fehér szárny:*

*leng, lobog, vagy piheg becsavarva,
felségele nélkül nincs savanna?*

*Otthona, mit körbe-körbe pásztáz,
zsúptetős, pöfékelő parasztház –*

*fogadok, a gólya így él benned,
másként egy gólyának sincs értelme!*

*Ha látod mezőn inaló fajtám,
összevont szemöldököd lecsap rám:*

*milyen fondorlatba, bűnbe fűzlek,
veled szőni meg, mi nekem üzlet?*

*De ha igazabb a gólya délen,
nem engedem, hozzád hazatérjen!*

*Ha meg kéményeden költ különbet,
ágálhatnak szikkadt bennszülöttek!*

*Költő nem az olvasó kegyeltje,
soronként kell, hogy őt megteremtse.*

*Szavanként kell, hogy világra hozza,
s mert árulása is, kell a csókja.*

*Szétkürtölöm, Sátánodról mit tudsz,
óvadékok leteszem, mint Krisztus.*

*Leetted rossz sirálylandolással?
Áthúzom tengerneműd, honvágjad.*

*Leszek-e még szabad, mikor hasznos?
Felnövök-e hozzád: feladathoz?*

*Élményeid csúszdája sodort el?
Fékez a vers: fontossági sorrend.*

*Felsorolásai sortartóak,
bárhon rak jelentést kósza gólya,*

*ott épül köréje kémény, tető,
hol adott szavam számonkérhető.*